

Superin rakentaminen on esitetty Harrastelijan radiokirjassa, näköispainos 2001 s. 96 alkaen ja kaavio s. 267...

Tämä kaavamme onkin harrastelijoille osittain tuttu; olemme saaneet useita kirjeitä, joissa harrastelijat ilmoittavat saaneensa sen mukaan rakennettua koneita, jotka ylittävät laadussa tunnettujen tehtaiden rakentamat yleisradiovastaanottimet. Yleisön pyynnöstä olemme siihen lisänneet näkövirityspotken liitännän ja hienon äänenvärin säädön sekä vaihtaneet suurjaksopotken tehokkaampaan malliin.

Erikoista molemmille on sekoittajapotken edessä oleva suurjaksopotki, jonka hilapiiri on viritetty, mutta anodiipiiri on virittämätön ja putki on vastuskytketty. Huomattava on väljaksoloukun eli imupiirin sijoitus suurjaksopotken jälkeen, mikä onkin erittäin hyvä paikka sille.

Tässä koneessa voidaan käyttää useampia saatavia kelasarjoja, joiden lähempi kytkentä suoritetaan ohjepaperien mukaan, ottaen kuitenkin huomioon sen, että hilapiiri kytketään suurjaksoasteen eikä sekoittajan hilalle. Voidaan käyttää joko aivan pieniä Torotor CFR tai BFS-kelasarjoja tai vastaavia Gelson 3, 4 tai 5-aaltoalueisia kelasarjoja. Myös on mahdollista käyttää suuria Gelson 2601, N02 tai 2603 kelasarjoja, joita käyttäen saamme myös suurjakso- ja sekoittajapotken väliin viritetyn piirin. Samoin saamme erittäin hyvän koneen käyttämällä saksalaista Görler-revolverikelasarjaa.

Virittämätöntä suurjaksoastetta käytettäessä valitsemme suurjaksopotkeksi mahdollisimman tehokkaan ja jyrkän putken. Parhaita ovat eurooppalaiset EF80 ja EF42 sekä amerikkalaiset 6CE6, 6AU6 ja 6BA6. Viritettyä välipiiriä käytettäessä valitaan suurjaksopotki kelasarjan mukaan.

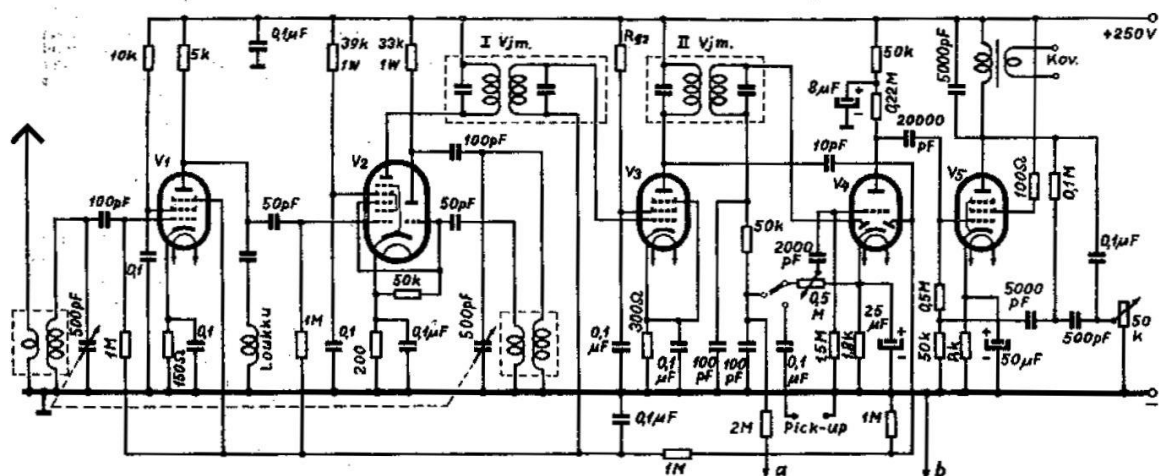
Toisen putken heksodiosa on kytketty sekoittajaksi ja triodiosa oskillaattoriksi aivan tavalliseen tapaan. Mikäli käytetään putkea ECH21 tai ECH4, joissa triodin hila ja sekoitushila on kytketty eri koskettimiin, täytyy nämä koskettimet yhdistää.

Väljaksopotki on myös kytketty normaalisti. Sekoittajan anodilta joutuvat värähtelyt I väljaksomuuntajan kautta väljaksopotken hilalle ja sen anodilta II muuntajan kautta seuraavana olevalle diodille, jossa ne ilmaistaan. Jakovärähtelyt johdetaan 0,5 Mo:n potentiometrin kautta pienjaksopotken hilalle. Tarvittaessa voidaan potentiometrin yläpäää yhdistää vaihtokytkimellä pick-up koskettimiin. Putkessa olevaa toista diodia käytetään häipymisen tasauksessa tarvittavan jännitteen synnyttämiseen.

Pienjaksopotki on vuorostaan vastuskytketty pääteputkeen, jonka anodilta on järjestetty vastakytkentä hilalle Mohm vastuksen ja 5000 pF kondensaattorin kautta. Vastakytkentään on liitetty äänenvärin säätö, joka vaikuttaa sulkemalla sekä että 500 pF kondensaattoreiden toisen puolen maahan.

Näkövirityspotken hila kytketään haluttaessa johtoon (a) ja sen katodi johtoon (b).

Osien sijoittelu: On tärkeää sijoittaa osat niin, että hiloihin menevät johtimet tulevat mahdollisimman lyhyiksi. Kelasarja sijoitetaan rungon alle sen toiseen päähän, sen yläpuolelle kaksikkokondensaattori. Suurjakso- ja sekoittajapotket sijoitetaan sivummalle ja muut putket riviin väljaksomuuntajat putkien väliin. Pikkuosat sijoitetaan rungon alle.

5 + 2 putkisen vaihtovirtasuperin osaluettelo. Putket: V1 = EF80, V2 = ECH 81, V3 = EF 39, V4 = EBC 81, V5 = EL 84. Näkövirityspotkeksi sopii esim. EM 80. Kelasarja välitajuusmuuntajineen ja säätökondensaattoreineen ks. tekstiä. Potentiometrit 0,5 MO ja 50 kO. Kondensaattorit 2 kpl 50 pF ker., 4 kpl 100 pF ker., 10 kpl 0,1 uF sauva, 10 pF ker. 500 pF ker., 2 kpl 5000 pF sauva, 1 kpl 20000 pF sauva, elektrolyyttikondensaattorit 8

uF/450 V, 25 uF/20 V ja 50 uF/20 V. Vastukset: 2M, 1,5M, 4 kpl 1M, 0,5M, 0,22M, 0,1M, 68k/1 W = RG2, 4 kpl 50k, 39k/1W, 33k/1W, 10k/1W, 5k/1W, 300 ohmia, 200 ohmia, 135 ohmia/1W, 150 ohmia, 100 ohmia. Päätepuuntaja 5kO/3 ohmia 5W. Vastaanotin vaatii tassauntauososan, joka pystyy antamaan noin 100 mA/250 V tasavirtaa ja 2,5 A/6,3 V hehkujännitettä.

Lisäksi vastus 1,8 kO ja kondensaattori 2000 pF.